

عنوان مقاله:

مهاجرت، خروج سرمایه ی انسانی و توسعه: مقایسه ی ایران و ترکیه

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محمدعلی شیرخانی - دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران

رحیم بایزیدی - دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مهاجرت را می توان از جمله مهم ترین روندهای صعودی در حوزه ی بین المللی دانست. این پدیده به خصوص در بین کشورهای جهان سوم از اهمیت بیشتری برخوردار است، چراکه این کشورها در فرآیند جریان بین المللی سرمایه ی انسانی، سرمایه های بیشتری را از دست داده و معمولا توسعه ی آن ها تحت تاثیر این پدیده، کند می شود. هدف اصلی پژوهش حاضر نیز بررسی میزان و مکانیسم اثرگذاری مهاجرت و خروج سرمایه ی انسانی بر توسعه ی کشورهای مبدا همچون ایران و ترکیه است. در همین راستا، مسئله ی مهمی که مطرح می شود، میزان اثرگذاری مهاجرت بر توسعه ی ایران و ترکیه و همچنین چرایی این اثرگذاری است. در پاسخ به این سوال، با استفاده از روش داده بنیاد (Grounded Theory)، مهم ترین شاخص های مهاجرتی موثر بر توسعه استخراج شده و این فرضیه مطرح می شود که فرآیند مهاجرت با توجه به شاخص هایی از قبیل نرخ مهاجرت و بازگشت، تخصص بالای مهاجران خروجی، درآمدهای برگشتی و سرمایه گذاری خارجی دیاسپورا در کشور مبدا، اثر مخربی بر توسعه ی ایران و ترکیه گذاشته است. با توجه به این که ترکیه در شاخص های مهاجرتی وضعیت بهتری از ایران دارد، توسعه ی این کشور اثر مخرب کمتری را از مهاجرت پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

مهاجرت، خروج سرمایه انسانی، توسعه، ایران، ترکیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267778>

